

REPOROD

www.sindikat-preporod.hr

Riječ predsjednika

E – j... ga!

Od 2005. godine do danas, dakle, skoro cijelo jedno desetljeće, značajan dio novina koje su uvođene u odgojno-obrazovni sustav odnosio se na uvođenje informatičkih i komunikacijskih tehnologija (*Information and Communication Technology ICT*). Krenulo je s e-maticom, nastavilo se s e-upisima (NISPVU, odnosno Nacionalni informacijski sustav prijave na visoka učilišta) i e-upisom u srednje škole... U sve veći broj škola uvođeni su od 2011. godine e-imenici, iz pojedinih se škola hvastaju prvim e-udžbenicima. Unatoč činjenici da je svaka od spomenutih promjena donosila i brojne poteškoće u javnosti je stvorena predodžba kako je riječ isključivo o poboljšanjima. Štoviše, potpuno su izostala ozbiljnije, na utvrđenim činjenicama utemeljene, analize sveukupnih učinaka pojedinačnih blagodati, skupno prozvanih e-školom.

Iako svako od ovih rješenja zaslužuje objektivno sagledavanje za ovu ču se prigodu pozabaviti tek e-imenikom. Odašte u sveopćoj prosvetarskoj neimaštini odjednom novac za više nego preskupe tablete? Hoće li e-imenici smanjiti administrativne poslove, odnosno hoće li njihova primjena značiti ujedno i nekakav višak vremena u razredu koji će se koristiti za odgojno-obrazovni rad s učenicima? Prati li učinak cijenu uvođenja ove novine u školski sustav, odnosno nismo li preškupo platili blagodat elektronskog imenika? Od triju pitanja koja sam na svoje uši čuo od zborničkih kolegica i kolega, mene je nekako najviše zaintrigirala potraga za suvislim odgovorom na pitanje o učinku e-imenika na smanjenje vremena utrošenog na administriranje.

Razgovarajući s brojnim kolegicama i kolegama, ali temeljem vlastitog jednogodišnjeg iskustva došao sam do ovih zaključaka. Umjesto da se e-imenikom na nastavnom satu smanji vrijeme utrošeno na administrativne poslove, a samim time i produlji vrijeme utrošeno na odgojno-obrazovni rad, dogodio se potpuno suprotan učinak. Zbog zastarjele informatičke opreme i pucanja internetskih veza, na poslove upisivanja nastavnih sadržaja i evidentiranja nenazočnih učenika troši se trostruko pa i više vremena nego do sada. Na nešto što je „papirnatim putem“ trajalo do dvije minute sada se gubi između 6, 7 ili više minuta nastavnoga sata. Situacija je bezizlazna i stoga jer se spomenuti poslovi ne mogu obavljati parcialno, odnosno nije moguće na primjer upisati izostanke, a upisivanje nastavnih sadržaja ostaviti za vrijeme nakon održanog sata. Izostanek je moguće upisati tek nakon upisanih podataka o nastavnim sadržajima. Ako se ocjena upisuje tijekom trajanja nastavnog sata veliki su izgledi da, zbog gubitka veze, treba ponoviti postupak uspostave internetske veze (upisivanje korisničkog imena i desetoznamenkastog broja lozinke).

Četiri rasute minute nastavnog sata, vrijeme koje će se nekom možda učiniti sitnicom, na godišnjoj razini satnice moga predmeta iznosi punih 12,5 sati. Riječ je o vremenu u kojem je moguće zasebno obraditi desetak nastavnih jedinica. Sigurnost podataka, olakšavanje administrativnih poslova razrednicima, lakši uvid u ocjene učenicima i roditeljima – proklamirane su prednosti elektronskih imenika pred papirnatima. Jesu li sve ove pogodnosti, a njih ne treba nijekati, vrijedne izgubljenog vremena koje smo trebali i morali provesti u odgojno-obrazovnom radu sa svojim učenicima? Po mome mišljenju – nisu!

Na svoje su s e-imenicima, kao i s drugim blagodatima e-škole, sigurno došli mnogi, od uvoznika i prodavača elektroničke opreme do operatera i servisera. Njima je svaki novac, čak i onaj koji se je moglo na različite načine korisnije u školstvu upotrijebiti, dobrodošao. A što je s onima zbog kojih škola i postoji, što je s učenicima? Za vrijeme dok njihovi nastavnici bespomoćno slijede ramanima, oni se bezbrižno meškolje i došaptavaju. Skraćeni satiza sebe, gotovo u pravilu, ostavlja i skraćeno znanje. A za to se ionako računi ne isporučuju odmah nego naknadno. Za kraj tek jedan vic koji sam ovih dana čuo na Sveticama na račun e-škole. Nakon e-matice, e-upisa, e-imenika i e-udžbenika, kako će se zvati idući elektronički projekt prosvjetne vlasti? E-j... ga!

17 SINDIKATA OPET NA MARKOVOM TRGU U ZAGREBU

Otvoreno pismo premijeru Milanoviću zbog neodgovornih i štetnih odluka

Predstavnici 17 sindikata koji su prikupili više od 612 000 potpisa za raspisivanje referenduma za zakonsku zabranu outsourcinga, odnosno izdvajanja pomoćnih poslova u javnom sektoru, predali su u četvrtak, 20. studenoga, uoči Vladine sjednice otvoreno pismo za premijera Zorana Milanovića u kojem ga upozoravaju da će organizirati prosvjede zbog ignoriranja njihovih zahtjeva. Predsjednik Sindikata Preporod Željko Stipić zaprijetio je „slučajnom premijeru slučajne države“ da sindikati neće sjediti prekriženih ruku već će svim demokratskim načinima tražiti povlačenje štetnih odluka. – Ovdje nismo slučajno, jer naši problemi i problemi mnogih građana su locirani upravo u zgradama Vlade u kojoj bi se trebali rješavati, a ne stvarati. Tu nas je točno 127 jer upravo je toliko dana prošlo otkako smo predali naših 612 tisuća potpisa i tada nismo ni sanjali da ćemo morati čekati tako dugo da oni koje mi dobro plaćamo samo naprave svoj posao, a oni ga još nisu odrali. Slijedom toga nismo dobili niti odluku Ministarstva uprave da je potpis dovoljno. Danas zasjeda Vlada i tu smo da im uručimo naše otvoreno pismo.

Naše normalno, uljuđeno, redovito pismo koje smo poslali Vladi nije dobito nikakav odgovor. Željeli smo pokazati neodgovoran, nekulturni i nepolitičan čin aktualne vlasti. Želimo upozoriti i na problem kaosa u zapošljavanju u našim školama, bolnicama i drugim javnim službama koji je nastao zbog neodgovorne odluke Vlade koja mora biti riješen – rekao je Željko Stipić.

U Otvorenom pismu premijeru, koje je pročitao predsjednik Sindikata hrvatskih glumaca Žarko Savić, između ostalog se kaže: Poštovani Predsjedniče Vlade,

zatraživši 31. listopada susret s Vama pokazali smo svoju opredijeljenost za rješavanje problema dijalogom, otvoreno i javno, uljuđeno i bez pritiska, ultimatuma i ucjena.

Vjerovali smo, unatoč sumnji i upozorenjima nekih među nama, da iza svojih javno izgovorenih riječi o potrebi rješavanja problema u institucijama bezrezervno stojite te da ćete zbog sagledavanja ozbilnosti ukupne situacije u zemlji napokon promjeniti svoj odnos naspram sindikatima i hrvatskim građanima koji su svoju poruku i volju jasno izrekli kroz prikupljene potpise protiv izdvajanja pomoćnih poslova u javnim i državnim službama.

Nadali smo se da će u našoj užajamnoj komunikaciji dijalog zauzeti mjesto sukoba. Ne zato što smo naivni, nego zato jer smo svjesni da sukob neće donijeti očekivano rješenje problema, a vrijeme je krajnje ozbiljno da bismo ga i dalje trošili na neuspjehu. Željeli smo Vam prenijeti neke od naših stavova s kojima Vas nismo imali prilike do sada upoznati. Također, željeli smo Vam uputiti i neka pitanja koja Vam nismo mogli postaviti.

Kako nas niste primili niti ste nam na zahtjev za sastankom ikako odgovorili prisiljeni smo komunicirati s Vama javno, jer drugog izbora nemamo. Pravo na odgovore daje nam više od 612 tisuća potpisa naših članova i građana ove zemlje koji su prepoznali inicijativu za zaustavljanje bezumnih i neučinkovitih vladinih rješenja

Kako nas niste primili niti ste nam na zahtjev za sastankom ikako odgovorili prisiljeni smo komunicirati s Vama javno, jer drugog izbora nemamo. Pravo na odgovore daje nam više od 612 tisuća potpisa naših članova i građana ove zemlje koji su prepoznali inicijativu za zaustavljanje bezumnih i neučinkovitih vladinih rješenja. U ime građana koji su zatražili raspisivanje referendumu, u ime više od 25 tisuća radnika čija su radna mjesta ugrozena, predstavnici 17 sindikata zahtijevaju Vaše javne odgovore na ova pitanja:

– Zašto kao Predsjednik Vlade i kao predsjednik najjače političke stranke, niste utjecali da se ne odgovorite unedogled postupak prebrojavanja i provjere potpisa građana za raspisivanje referendumu o dočinju Zakona protiv izdvajanja pomoćnih i tehničkih poslova u javnom sektoru? Zašto ste, Predsjedniče Vlade, dopustili da pregled prikupljenih potpisa traje već 127 dana?

– Kao predsjednik Vlade najodgovornija ste osoba za donošenje Odluke o zabrani novog zapošljavanja službenika i namještenika u javnim službama. Ova je Odluka u javnim i državnim službama izazvala brojne ozbiljne probleme. Posljedice su takve da je već sada u pojedinim službama, zbog nedostatka dovoljnog broja zaposlenih, ozbiljno narušeno njihovo normalno funkcioniranje. Jeste li s ovim upoznati, Predsjedniče Vlade?

– Davanje novih poslova „vanjskim pružateljima usluga“ u državnim i javnim službama, proisteklo iz vaše Odluke, predstavlja uvođenje agencijskog zapošljavanja „na mala vrata“. Kako upravo ovo žele spriječiti, svojom aktivnošću prikupljanja

Milan Novacić

Čelnici 17 sindikata koji su ljetos prikupili potpise za raspisivanje referendumu o zabrani outsourcinga u javnom sektoru zatražili su hitan sastanak s premijerom Zoranom Milanovićem zbog usvajanja Odluke o zabrani novog zapošljavanja službenika i namještenika u javnim službama, donesenoj još 25. rujna

Prilikom predaje potpisa predsjedniku Sabora 16. srpnja, predstavnici 17 sindikata javno su se obratili premijeru Zoranu Milanoviću zamolbom i upozorenjem da se, dok traje postupak pregleda i prebrojavanja potpisa, odnosno dok se ne doneše Odluka o raspisivanju referendumu o dovođenju zakona kojim bi se trajno onemogućilo izdvajanje pomoćnih poslova iz javnih službi, obustave sve radnje kojima će se omogućiti ili poticati izdvajanje pomoćnih poslova u javnom sektoru.

Unatoč zamolbi i upozorenju, Vlada je donijela Odluku o zabrani novog zapošljavanja službenika i namještenika u javnim službama, propis kojim se predviđa povjeravanje „vanjskim pru-

Outsourcing ulazi u javne službe na mala vrata

žateljima ustanova” obavljanja pomoćno-tehničkih poslova. Budući da u Hrvatskoj nije osnovana državna tvrtka koja bi javnim i državnim ustanovama pružala ovu vrstu usluga, a kako postoje brojne agencije koje se bave ovim poslovima, u 17 sindikata smatraju kako se radi o uvođenju na mala vrata outsourcinga u javni sektor. Bez ikakvih konzultacija i razgovora sa sindikatima te unatoč spoznajama o uspešima akcije prikupljanja potpisa, Vlada je ovom Odlukom „bacila rukavicu” organizatorima prikupljanja potpisa. Predstavnici 17 sindikata su odlučili, prije poduzimanja prosvjednih aktivnosti pružiti priliku za „institucionalnim rješenjem problema” i zatražiti sastanak s predsjednikom Vla-

de. Rok za sastanak je kratak (7. studenoga) zbog nezadovoljstva na terenu i radnji koje se već počinju provoditi u pojedinim javnim službama.

– Odlicili smo prije poduzimanja prosvjednih aktivnosti pružiti priliku institucionalnom rješavanju problema, a rok za sastanak s Milanovićem kratak je zbog nezadovoljstva na terenu i radnji koje se već počinju provoditi u pojedinim javnim službama, primjerice zdravstvu. Ne bude li odgovora premijera, sigurno će biti odgovora ovih 17 sindikata koji su cijelo vrijeme igrali vitezki, poštano i korektno, a s druge strane imamo svojevrsni politički žmukleraj u kojem se igra nepoštano, na prijevaru i obmanu. Zato smo uvjereni da

ćemo i na referendumu dobiti potporu ne samo svoga članstva nego i najšire javnosti za sve poteze koje ćemo ubuduće poduzimati – rekao je Željko Stipić, predsjednik Sindikata zaposlenika u hrvatskom školstvu Preporod na konferenciji za medije održanoj 31. listopada. Stipić je upozorio da ni nakon više od tri i pol mjeseca još uvijek nije potvrđeno niti da su sindikati prikupili dovoljan broj potpisa, niti da referendumsko pitanje ide na Ustavni sud. I jedno i drugo zaslužuje svaku osudu. Sporošću zakonodavne i izvršne vlasti vlast „kupuje vrijeme” i odgovlači s donošenjem važne odluke. Stoga 17 sindikata očekuje da će Ministarstvo uprave u idućih desetak dana potvrditi valjanost i broj prikupljenih potpisa. Do kraja će studenoga referendumsko pitanje biti upućeno na Ustavni sud ili će Sabor donijeti Odluku o raspisivanju referendumu. U obje je varijante moguće referendum raspisati zajedno s predsjedničkim izborima. Zajednički je stav 17 sindikata oko broja prikupljenih potpisa da nedvojbeno 374 tisuće prikupljenih potpisa udovoljava uvjetu za raspisivanje referendumu. Dakle, iako je ovih 17 sindikata prikupilo skoro 300 tisuća potpisa više od potrebnog broja zbog budućih referendumskih aktivnosti, kao i zbog nekih

aktivnosti koje su u tijeku, 17 sindikata traži da Ustavni sud što prije odluči o potrebnom broju potpisa.

– Očekujemo da će Ministarstvo uprave u idućih desetak dana potvrditi valjanost i broj prikupljenih potpisa, a do kraja studenoga referendumsko pitanje biti upućeno na Ustavni sud ili će Sabor donijeti odluku o raspisivanju referendumu. U obje je varijante moguće referendum raspisati zajedno s predsjedničkim izborima – rekao je Stipić te izvjestio novinare da je ukupni trošak – postavljanje plakata, oglasi u novinama, jumbo-plakati, televizijska i radijska promidžba, majice, postavljanje štandova i ostali troškovi – dvotjedne lipanske aktivnosti prikupljanja potpisa iznosio 395 028 kuna. Cjelokupan iznos su podmirili sindikati organizatori i nije bilo nikakvih donacija. Pojedini su sindikati u skupnim troškovima sudjelovali proporcionalno broju članova svojih sindikata. Najveći je sindikat u zajedničkim troškovima sudjelovao s 22 posto, a najmanji s 0,2 posto. Osim skupnih troškova, prema nepotpunim podacima, sindikati-organizatori su iskazali i 334 515 kuna što znači da je ukupan trošak lipanske akcije prikupljanja potpisa iznosio 729 543 kuna.

Milan Novačić

Piše
Sebastijan
Troskot

GRAĐANSKI ODGOJ NA MALOGRADANSKI NAČIN

Učenici i(l) papiri?

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta donijelo je 27. kolovoza ove godine Odluku o dovođenju Programa međupredmetnih i interdisciplinarnih sadržaja Građanskog odgoja i obrazovanja za osnovne i srednje škole. Objavljena je u „Narodnim novinama“ broj 104/2014. 28. kolovoza, što znači da je stupila na snagu osam dana nakon toga, dakle 4. rujna. Ovih nam se dana Preporukom za uvođenje Građanskog odgoja i obrazovanja obratio i Staša Skenžić, novi pomoćnik ministra Mornara. Pretpostavljam zato što su u Ministarstvu uvidjeli da uvođenje GOO-a baš i ne ide onim tempom kakvim su možda očekivali. Pa je trebalo ovom preporukom malo sve skupa pogurati. Međutim, s druge strane, što se moglo i očekivati nakon ovako kasno objavljenog programa? Školski kurikuli moraju se usvojiti na školskim odborima najkasnije do 15. rujna, što znači da je učiteljima ostalo samo tjedan dana da sadržaje GOO-a uklope u svoje godišnje planove i programe rada, što je u najmanju ruku neozbiljno. I naravno da nije prvi put. Ovakav način uvođenja novina u sustav je, zapravo, postao pravilo, a ne iznimka! Nažalost!

Da se odmah razumijemo, nije problem Građanski odgoj. Baš

naprotiv, smatram da je itekako potreban našim učenicima, ali i mnogim odraslima! Problem je način na koji se on uvođi i sve ono što njegova provedba u hrvatskim školama iziskuje, a na što one i oni u njima nisu pripremljeni. Ja osobno, do danas nisam prošao ni jednu obuku o tome kako bi trebalo pravilno izvoditi GOO u školama. A sigurno znam da nisam ni jedini, zapravo da je većina učitelja u istoj poziciji. Ne mislim, pri tome, na njegove sadržaje, već na sve ono ostalo što nam se nameće da moramo raditi prilikom provedbe tog istog programa. Silna administracija, pisanija, pripreme radnje, komplikirana procedura... kao da se prijavljujemo za nekakav europski projekt iz kojeg ćemo izvući milijune eura!? A sve za što? Da bismo održali jedan jedini običan sat nastave!

Kažem običan, jer sve što trebam raditi u svom predmetu (po-vijest) kao dio GOO je ionako sve ono što svih ovih godina radim s učenicima, i prije GOO-a i prije nego li se netko „gore“ pametno dosjetio da mi život zagorča silnom papirologijom. Čemu sve to? Hoće li moj sat možda biti bolji zbog toga? Sumnjam! Možda će mi samo sva ova administracija „ubiti“ volju za kreativni rad u razredu. Ne znam kako je vama,

ali mene sve to pretjerano i nepotrebno pisanje umara. A onda imam sve manje volje i energije za izmišljanje novih, inovativnih i zanimljivih načina poučavanja. Čini mi se da je administracija zadnjih godina postala sama sebi svrhom i da je postalo puno važnije je li nešto negdje zapisano nego je li to stvarno i kako odraćeno. A to je neprihvatljivo ako se bavite jednim kreativnim zanimanjem kao što je ovo naše, u kojem se radi sa živim bićima, mladim ludima punim mašteta... Čini mi se da se ovdje najmanje mislilo na njih i njihove potrebe i interes!

Od nas se traži da pišemo zahtjevne izvedbene programe rada za svaku temu koju ćemo obrađivati te nakon toga i vrlo detaljne pripreme. I makar na sadržaje iz GOO-a otpada samo dio nekog sata, bilježit ćemo to kao cijeli sat posvećen GOO-u! Pa, koga varamo!? Bitno je da moramo imati svoju nekakvu razrednu mapu u koju ćemo skupljati za svaki razred sve što smo radili po „ovom pitanju“! Uključujući i naše pripreme te učeničke rade... Naravno da sve ovo znači i dodatno sastančenje i dogovaranje učitelja po aktivima, ali i po razrednim vijećima o usklajivanju sadržaja i metoda rada, uz već do sada postojeće takozvano mjesecno pla-

niranje koje je i dalje obveza svih (makar znam da većina škola to odavno ne radi, ali obveza i dalje postoji...).

Također, preporuka je i da se jednom mjesечно organiziraju i provode sastanci s učenicima o njihovim željama i potrebama, očekivanjima i postignućima vezanim uz GOO. Učenici, s druge strane, moraju imati svoju mapu osobnog razvoja u koju će unositi sve što su činili i naučili iz GOO-a tijekom nastavne godine te je čuvati tijekom cijelog školovanja i u nju konstantno unositi nove podatke! Smješno je da u svojoj preporuci Ministarstvo najavljuje kako će tijekom ove školske godine organizirati niz stručnih usavršavanja na županijskoj i državnoj razini za sve učitelje. Pitam se samo gdje su bili do sada? Zar se to tako radi? Najprije uvedimo obvezu učiteljima, a onda ćemo ih poučiti kako da tu obvezu izvrše, a da ne grijesel? A ako dođe neki savjetnik, nadzornik, inspektor u posjet školi, onda će biti po učiteljima, kako i zašto nisu radili kako treba. A kako to treba, pitam se!?

Ova je vlast izmisnila model kako učitelje i stručne suradnike u školama dodatno opteretiti obvezama, a to ništa ne platiti, a taj model je upravo ovaj međupredmetni i interdisciplinarni pristup.

Ova je vlast izmisnila kako učitelje i stručne suradnike dodatno opteretiti obvezama, a to ništa ne platiti. Ne uvodi se novi predmet, ali se nameće obveza svima da u okviru svojih predmeta obrađuju „nove“ sadržaje na „nove“ načine. I onda to začini obilnom papirologijom koja nikome ne koristi, osim što suvišno, bespotrebno i bezrazložno opterećuje učitelje

Kršten je uvođenjem Zdravstvenog odgoja, a sada i s Građanskim. Ne uvodi se novi predmet, ali se nameće obveza svima da u okviru svojih predmeta obrađuju „nove“ sadržaje na „nove“ načine! Kako prigodno! I onda nam sve to još začine obilnom papirologijom! Koja nikuda ne vodi i nikome ne koristi, osim što suvišno, bespotrebno i bezrazložno opterećuje učitelje u svakodnevnom obavljanju njihova posla. Što tek reći o novom Pravilniku o izvođenju izleta, terenske i izvanucijske nastave!? Ne smijemo ni pomisliti izvesti učenike iz škole, a da nismo objavili javni poziv! Tu smo zbog učenika, a ne zbog papiira, zar ne!?

OSOBNI POGLED

O tempora, o mores

Povijest jasno svjedoči da su civilizacije uglavnom nestajale ne zbog vanjske prijetnje, već zbog unutarnjeg urušavanja – moralne, humane, kulturološke dekadencije. Hrvatska je školski primjer navedenog, jer unatoč zavidnom broju stoljetnih dušmana, nitko nije domovinu ogolio kao što su to uspjeli njeni najveći sinovi, jednom rukom na srcu, a drugom u tuđem džepu

Iz studentskih dana u Zadru ostale su mi mnoge lijepе uspomene, iz pitomih vremena kad se još moglo studirati, a da roditelje ne opteretite s tri kredita i hipotekom na obiteljske nekretnine, vremena kad se činilo da je ulaganje u sebe isplativa investicija i da će zemlji znanja biti stalo do mladosti koja joj može toliko toga dati. Sjećam se i predavanja profesora antičke povijesti, divnog čovjeka i velikog eruditā, koji je nama, budućim akademskim građanima, često znao govoriti o svojevrsnom kraju povijesti. Uistinu, povijest jasno svjedoči da su civilizacije uglavnom nestajale ne zbog vanjske prijetnje, već zbog unutarnjeg urušavanja – moralne, humane, kulturološke dekadencije!

Hrvatska je školski primjer navedenog, jer unatoč zavidnom broju stoljetnih dušmana, nitko nije domovinu ogolio kao što su to uspjeli njeni najveći sinovi, jednom rukom na srcu, a drugom u tuđem džepu! Pritom se, ne slučajno, najviše devastiraju zdravstvo i obrazovni sustav. Konstanta je to nacionalne politike zadnjih dvadeset godina, ali najdalje se u tome otislo za mandata bivšeg ministra, koji se uspio posvađati vjerojatno i s inventarom u vlastitom uredu.

Hrvatski je obrazovni sustav, zahvaljujući takvima, postao težak pacijent. Uz toliko liječnika u tako časnom i altrističkom poslu kakav je politika, očekivao bi čovjek da u hrvatskom društvu vlada zdravija atmosfera. Postajemo robovi u vlastitoj domovini, bolesno i depresivno društvo u jednoj od najljepših zemalja Europe! Kad ste zadnji puta na ulici vidjeli nasmijanog Hrvata, pod uvjetom da nije pjan? Kao odgovor na sustavno rastakanje temelja ove države, niču

referendumskie inicijative! Odaziv im je sasvim solidan. Podršku daju oni koji su prvobitnu akumulaciju kapitala na hrvatski način osjetili na svojoj koži, oni koji su ostali bez posla u nekoj privatiziranoj firmi koju je za kunu stekao neki domoljubni zlatni dečko, oni koji su žrtve jedne blistave ideje o dvjestotinjak hrvatskih direktora svemira, oni koji su odavna izgubili svaku vjeru u bilo koju instituciju ovog društva! Ova poplava referendumima zanimljiva je i s jednog šireg aspekta – pokazuje, naime, kakvu bismo državu mogli imati kad bismo se češće ponašali kao suveren u svojoj domovini, a manje kao nijemi promatrači pretvaranja Hrvatske u socijalni slučaj.

Kad je riječ o obrazovnom sustavu, nema čak ni referenduma. Ima, međutim, osobito zadnjih dana, određenih pojava kojima bi se trebali pozabaviti medicinari ili kriminalisti. Tako, recimo, Vladino službeno glasilo, Jutarnji list, danima bombardira javnost i sizifovskom upornošću kontaminira medijski prostor tekstovima koji profesore prikazuju kao teret društva, neradnike koji bi uz tri slobodna mjeseca još i primali plaću. Ovakve članke uglavnom potpisuje uvjek ista novinarka, a odišu smislenošću i točnošću kao da su nastali na kursu za desetare bivše JNA! Potom isti list objavljuje dopis stanovitoga profesora Borisa Dudaša s Riječkog sveučilišta, upućen resornom ministarstvu. Taj je doživjevši prosvjetljenje i uvažavajući činjenicu kako papir podnosi i najveće budalaštine, predložio da se svim zaposlenicima u javnim službama ukine plaćanje putnih troškova i to opravdava činjenicom da u suprotnom neće biti novca za plaće zaposlenih u visokom školstvu.

Navodi i primjer Njemačke, gdje zaposlenicima, kako piše, ne pada na um tražiti od države da im plaća troškove prijevoza! Začudo, nije se dosjetio kako bi se uštede mogle ostvariti, recimo, ukinjanjem dodataka na plaće zaposlenih u sustavu visokog školstva, koje su ionako daleko iznad državnog prosjeka! Nije pomislio ni da bi se vjerojatno svi nastavnici u Hrvatskoj drage volje odrekli putnih troškova, po uzoru na njemačke kolege, kad bi imali, recimo, i primanja kao njemački kolege!

Budući da nevolja nikad ne dolazi sama, nekoliko dana nakon ovog izljeva ingenioznosti, svojim ukazanjem počastio nas je i resorni ministar. Jedan dnevni list prenosi njegovu izjavu kako on osobno ne zna ni za jednu zemlju EU osim Slovenije, koja svojim profesorima plaća prijevoz do radnog mesta. Ja, recimo, osobno ne znam ni za jednu zemlju EU koja u obrazovni sustav uključuje manje od 3 posto BDP-a. Osim Hrvatske. Ili u kojoj ravnatelj škole može biti netko bez sveučilišne diplome. Ali, nećemo uvaženog ministra peglati takvim sitnicama! Mi ipak radimo u zemlji u kojoj dvanaest plaća za profesore nije planirana u proračunu, a i ostalih jedanaest su sve upitnije. Da je ministru do ušteda, razmislio bi o (pre) skupom najmu zgrade na Sveticama ili ukinuo neku od agencija za uhljebljivanje stranačkog kadra!

Nije trebalo dugo čekati da svoje viđenje hrvatske stvarnosti podastre i Martina Dalić, dopisni član Panteona hrvatskih zaslужnika. Prema njenom mišljenju, Hrvatska nije u devetom krugu pakla zato jer se u njoj previše kralo, nego zato što se premalo radi pa bi ona liječnike i profesore plaćala prema učinku. Takav prijedlog iznosi osoba koja bi, kad bi se prema tom modelu uspjeha plaćalo nju i njene saborske kolege, vjerojatno skapavala od gladi!

Da je na ovome stalno, rekao bi čovjek – dva, tri redikula, i eto meni kolumne! Ali, nije stalno. Nema tome dugo, organi gonjenja uđoše u Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja. Zamislite – kriminal u tom hramu obrazovanog progresa! Dok veleumovi iz ministarstva vrebaju nije li neki od buržuja iz

zbornica dobio kakav laptop od nekog nakladnika, pod nosom im je godinama metastazirala otimačina javnog novca! Policija ovih dana radi i prekovremeno, a punom parom radi i ekipa sa Sveticom. Eto su postrožili pedagoške mjere. Od sad će u hrvatskim školama vladati samostanski mir i tišina, sve pod budnom paskom ravnatelja! Unatoč onim karikaturalnim mijedenim pločicama koje Vas upozoravaju kako se nalazite na mjestu nulte tolerancije na nasilje, hrvatske su škole pune nasilja poput zvjerinjaka. Veća je šansa da vam djetete neko namlati za vrijeme velikog odmora nego na glavnom kolodvoru u gluho doba noći! Međutim, nema zime, jer ministarstvo je taj problem upravo riješilo.

No, problema ne nedostaje. Tako se ovih dana javnost zgraža nad činjenicom kako djeca gladuju u belomanastirskoj osnovnoj školi. Gladuju i u drugim školama, samo se o tome šuti. Ne želimo za to znati, lakše je okrenuti glavu nego priznati samima sebi da smo kao društvo dosegli dno dna. Šećer ostaje za kraj. Ovih dana međunarodno istraživanje TALIS razotkrilo je hrvatske ravnatelje kao uvjerljivo najneobrazovanije od svih ravnatelja u 34 zemlje zahvaćene istraživanjem! U osnovnom školstvu ima ih 188 bez fakultetske naobrazbe, dobar dio ih ne govori strane jezike, a da ih je podvrgnuti ispitivanju obrazovne zakonske regulative, rezultati bi bili još porazniji! Osobno sam imao čast upoznati ravnateljice koje prolaze porodajne muke kad treba napisati smisleni i gramatički točan dopis ili izgovoriti strana imena, ali zato briliraju kad treba lobotomizirati školski odbor, širiti traćeve po selu i voditi računa o tome tko je čiji ljubavnik! Ministarstvo ovaj problem misli riješiti licenciranjem ravnatelja, namjesto da makne ravnatelje bez VSS i omogući visokoobrazovanom kadru da vodi škole. Zar će VSS ravnatelji licencama pokrivati rupe o obrazovanju? Valjda po onoj hrvatskoj – ja ne znam plivati, ali mogu nabaviti potvrdu da znam!

Europska komisija objavila kako je hrvatski obrazovni sustav toliko loš, da se u njega ne isplati ulagati novac. Naprsto – nije mu dopušteno da bude uspješan u zemlji u kojoj uspijeva samo neuspjeh, a uspjeh se, uglavnom, ne prašta!

Ivan Plantić

ZNANSTVENIKOV APEL POLITIČARIMA

Nitko iz vlasti još nije iskreno želio mijenjati školstvo

Kroz 24 godine nezavisnosti, niti u jednom trenutku obrazovanje i znanost nisu istinski prepoznati kao razvojni prioriteti Hrvatske – ustvrdio je Boris Jokić s Instituta za društvena istraživanja u svom novom kritičkom izlaganju u kojem je razgolio odnos vladajućih, oporbe, ali i predsjednika Ivo Josipovića prema tom zapostavljenom sektoru.

– Kao građanin ove zemlje i znanstveniku u području obrazovnih znanosti teško mi je povjerovati da strukture vlasti iskreno misle kada kažu: Hrvatska prepoznaće obrazovanje i znanost kao svoje razvojne prioritete koji joj jedini mogu donijeti dugoročnu društvenu stabilnost, ekonomski napredak i osiguranje kulturnog identiteta – naveo je.

A koliko su trenutačno obrazovanje i znanost nisko na razini prioriteta struktura koje upravljaju Hrvatskom, osim razine financiranja, pokazuju prema Jokićevu mišljenju, sljedeće tri činjenice. Prva, vladajuća koalicija pri preuzimanju vlasti, premda je osam godina provela u opoziciji, nije imala jasan plan konkretnih promjena u obrazovanju i znanosti. Druga, trenutačno vodeća opozicijska stranka niti jednom u

tri godine, koliko je u opoziciji, nije iznijela stavove i prijedloge uz brojne teme u obrazovanju i znanosti, niti ponudila prijedlog osmišljenih politika u ovim sustavima.

Treća, predsjednik Republike Hrvatske je tek dva mjeseca prije isteka svog mandata odlučio progovori-

ti o stanju u obrazovanju i znanosti, iznoseći većinom osobne i arbitrarne procjene.

Navedeno ne treba čuditi, nastavlja Jokić. Osim kroz klijentelistički odnos s akademskom zajednicom i kadroviranje do razine određivanja satnice pojedinog učitelja određenog predmeta u područnoj osnovnoj školi, političkim strukturama obrazovanje i znanost, unatoč deklarativnom zauzimanju za njihovu važnost, jednostavno nisu bitni. Predložena strategija obrazovanja, znanosti i tehnologije daje im jasan smjer, ciljeve i aktivnosti kojima dugoročno mogu upravljati unapređenjem sustava znanosti, obrazovanja i tehnologije. Hoće li to i kada će učiniti, vrlo je upitno – komentira znanstvenik.

– Ipak, možda jednom, nakon što otvore četvrtu bocu *Plavca Grand Cru*, odgovorno shvate da je zbog presudne važnosti obrazovanja i znanosti za ovu zemlju i njezine građane vrijeme da se slože, strpe i daju sustavnu podršku promjenama – zaključuje Boris Jokić.

Mirela Lilek

15. listopada Organizacijski odbor 17 sindikata se dopisom obratio Ministarstvu uprave. U dopisu je od ministra Arsena Bauka zatražena informacija o trenutnom stanju postupka provjere i prebrojavanja prikupljenih potpisa za raspisivanje referendumu o donošenju zakona kojim bi se spriječilo izdvajanje pomoćnih i tehničkih poslova u javnim i državnim službama.

24. listopada U Koprivnici održan sastanak Županijskog vijeća Koprivničko-križevačke županije. Zaduženja učitelja i stručnih suradnika prema novom Pravilniku o normi, posljedice novih granskih kolektivnih ugovora na radno-pravni status zaposlenika u osnovnoškolskim i srednjoškolskim ustanovama i analiza novih rješenja predviđenih izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju – neka su od pitanja o kojima se govorilo i raspravljalo na sastanku u Obrtničkoj školi Koprivnica.

30. listopada Koordinacija 17 sindikata se obratila dopisom predsjedniku Vlade RH Zoranu Milanoviću. Zatražen je sastanak sindikalnih predstavnika s predsjednikom Vlade na kojem bi se razgovaralo o ubrzavanju postupka provjere potpisa i povlačenju sporne Odluke o zapošljavanju službenika i namještenenika u javnim i državnim ustanovama koju je Vlada donijela 25 rujna.

29. listopada Osnovana podružnica Preporoda u Srednjoj školi Ambroza Haračića u Malom Lošinju. Za sindikalnu povjerenicu je izabrana Kata Marković, a za zamjenika povjerenice Davor Stipić. Nakon osnivanja ove podružnice, u Primorsko-goranskoj županiji Preporod sada djeluje u 8 osnovnoškolskih i 8 srednjoškolskih ustanova. ČESTITAMO!

6. studenoga U Osnovnoj školi „Jesenice“ u Dugom Ratu osnovana podružnica Sindikata Preporod. Za prvu povjerenicu izabrana je Marta Barišić, a za zamjenicu povjerenice Mila Pešić. U Splitsko-dalmatinskoj županiji sada Preporod djeluje u 47 osnovnoškolskih i 6 srednjoškolskih ustanova. ČESTITAMO!

12. studenoga Održan sastanak Organizacijskog odbora 17 sindikata. Na sastanku se razgovaralo o sindikalnim aktivnostima koje će uslijediti nakon što predsjednik Vlade nije odgovorio na dopis od 30. listopada. Dogovoren je da se 20. studenoga organizira javna predaja Otvorenog pisma Zoranu Milanoviću. 127 povjerenica i povjerenika predat će po jedan primjerak Otvorenog pisma. Naime, 127 dana je proteklo od predaje potpisa o raspisivanju referendumu u Hrvatskom saboru.

17. studenoga Sindikalni predstavnici i predstavnici nevladinih udruga koji su

od 11. do 25. listopada provodili prikupljanje potpisa za raspisivanje referendumu „Ne damo naše autoceste“, nakon okupljanja ispred sjedišta Sindikata Preporod, u povorci su krenuli prema Hrvatskom saboru gdje su predsjedni-

ku Sabora Josipu Leki uručili 530 853 prikupljena potpisa. Predstavnici ove Referendumskog inicijativa prilikom predaje potpisa zatražili su da potpis budu pregledani u roku od 15 dana kako bi referendum mogao biti raspisan istovremeno s predsjedničkim izborima. „Hrvatski građani su svojim odazivom pokazali da ne žele drugu privatizacijsku pljačku, jer posljedice prve još uvjek trpimo“ – poručio je, obraćajući se novinarima, Teodor Celakoski iz udruge Pravo na grad.

18. studenoga Održan sastanak Organizacijskog odbora 17 sindikata. Na sastanku su dogovoreni svi detalji provedbe zajedničke sindikalne aktivnosti planirane za 20. studenoga. Na sastanku je dogovoren i da će tražiti uključivanje predsjednika Ive Josipovi-

ća u rješavanje problema nastalih oko raspisivanja referendumu o donošenju Zakona protiv izdvajanja u javnom sektoru.

20. studenoga Na Markovu trgu održana tiskovna konferencija predstavnika 17 „Odgovlačenje s raspisivanjem referendumu, kaos u zapošljavanju zbog Odluke Vlade, najava sindikalnih aktivnosti...“. Na tiskovnoj konferenciji Žarko Savić, predsjednik Sindikata glumaca, pročitao je Otvoreno pismo predsjedniku Vlade Zoranu Milanoviću. Predstavnici 17 sindikata su, nakon tiskovne konferencije, u Vladi Republike Hrvatske predali 127 primjeraka Otvorenog pisama.

21. studenoga Koordinacija 17 sindikata uputila je Predsjedniku Republike Hrvatske dopis kojim je zatražen prijem sindikalnih predstavnika. Odgovlačenje s provjerom i prebrojavanjem prikupljenih potpisa građana i problemi koji su u području zapošljavanja u javnim i državnim službama nastali nakon Odluke Vlade od 25. rujna – dva su problema o kojima predstavnici Koordinacije žele razgovarati s Predsjednikom i zatražiti da se uključi u njihovo rješavanje.

prenosimo iz tiska

4 NOVI LIST Petak, 21. studenoga 2014.

PROTIV OUTSOURCINGA
Sindikat se buni jer potpise provjeravaju već 127 dana

ZAGREB » Predstavnici 17 sindikata koji su ove godine prikupili više od 612.000 potpisa za raspisivanje referendumu za zabranu outsourcinga, odnosno izdvajanja pomoćnih poslova u javnom sektoru, predali su jučer u Vladu otvoreno pismo za premijera Zorana Milanovića kojima ga upozoravaju da će organizirati prosjedje ako se nastavi ignoriranje njihovog zahtjeva. U pismu se postavlja pitanje Milanoviću zbog čega prebrojavanje i kontrola prikupljenih potpisa traje već 127 dana. Predaj pisma podzalo je 127 sindikalnih povjerenika koji su nosili transparent protiv uvođenja outsourcinga. Sindikat optužuju premijera i zbog donošenja Odluke o zabrani novog zapošljavanja službenika i namještenenika u javnim službama.

– Zbog zabrane novog zapošljavanja angažiraju se vanjski pružatelji usluga u tim službama, a to je uvođenje agencijskog zapošljavanja na mala vrata, poručili su sindikati premijeru Milanoviću.

Predsjednik Sindikata Preporod Željko Stipić poručio je »slučajnom premijeru slučajne države« da sindikati svu to neće mirno promatrati već će se svim demokratskim načinima boriti za poništenje svih štetnih odluka. (Z. C.)

Slobodna Dalmacija
PETAK, 21.11.2014.

SINDIKATI

Referendum protiv outsourcinga

Predstavnici 17 sindikata koji su prikupili više od 612.000 potpisa za raspisivanje referendumu za zakonsku zabranu outsourcinga, predali su u četvrtak pismo za premijera Zorana Milanovića u kojem ga upozoravaju da će organizirati prosjedje zbog ignoriranja njihovih zahtjeva. K.P.

6 četvrtak
20. studenoga 2014.

REFERENDUM Sindikati ljuti na premijera Milanovića zbog odgovlačenja

Zbog outsourcinga sindikati spremaju prosjed pa štrajk

Danas će na Markovu trgu predstavnici sindikata pročitati otvoreno pismo Vladi

Zbog odgovlačenja s raspisivanjem referendumu protiv outsourcinga, odnosno izdvajanja pratećih službi iz javnog sektora, Sindikati javnih i državnih službi danas će premijeru Milanoviću predati pismo s listom svojih zahtjeva, a ako se on na njih oglasi, najavljaju veliki prosjed za dva tjedna.

I tada ćemo ispuniti Markov trg, a potom krećemo i s drugim akcijama - poručuje Željko Stipić iz školskog sindikata Preporod, jednog od 17 sindikalnih organizatora referendumu protiv outsourcinga. Hoće li sljedeći korak biti štrajk, Stipić zasada ne želi potvrditi, no iz njegovih se izjava može iščitati da ni to nije isključeno.

- Sve ide po nekom redu i planu. Zasad idemo s otvorenim pismom, pa s prosjedom, a onda ćemo i korak dalje jer za rješavanje problema dijalogom više očito nema mogućnosti - kaže Stipić. Danas će na Markovu trgu stići 127 predstavnika sindikata koji će pročitati otvoreno pismo, pa

tati da ni to nije isključeno.

- 127 zato što je točno koliko dana prošlo otkad smo predali potpis - objašnjava Stipić. Od premijera i Vlade traže da što hitnije raspisu referendum te da, dok se ne provede, stave moratorij na sve odluke kojim se outsourcing uvodi na mala vrata. ●

Suzana Barilar